

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobkyně: **Autoškola - Letná s.r.o.**, IČO: 26418428
se sídlem Ověnecká 849/3, Holešovice, Praha 7
zastoupená JUDr. Emilem Flegem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2024,
č. j. 122445/2024/KUSK/OSŽPS/RAU,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného napadeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Lysá nad Labem (dále jen „městský úřad“) ze dne 15. 8. 2024, č. j. MULNL-SC/80578/2024/Trn (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím

byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023, neboť v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistila, aby při užívání žalobkyní provozovaného vozidla byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Nezjištěný řidič měl dne 26. 5. 2023 v 15:40 h řídit žalobkyní provozované vozidlo na pozemní komunikaci v obci Starý Vestec rychlostí nejméně 59 km/h, ačkoliv je v uvedeném úseku nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena obecnou právní úpravou na 50 km/h, čímž měl tento řidič porušit § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustit se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za přestupek provozovatele vozidla byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 1 500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Podstatný obsah správního spisu

2. Dne 30. 5. 2023 oznámila Městská policie Lysá nad Labem městskému úřadu, že se neznámý pachatel dne 26.05.2023 v 15:40 h v obci Starý Vestec dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního vozidla registrační značky X řídil po pozemní komunikaci silnici č. II/611 ve směru jízdy do obce Sadská toto vozidlo rychlostí 59 km/h (po odečtení maximální přípustné odchylky měřicího zařízení ve výši 3 km/h), ačkoliv nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku činila 50 km/h. K oznámení připojila záznamy o měření a dokumentaci rychloměru.
3. Dne 31. 5. 2023 vyzval městský úřad žalobkyni jakožto provozovatelku uvedeného vozidla k uhrazení určené částky s poučením, že v případě neuhrazení částky může žalobkyně správnímu orgánu písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla. Na to žalobkyně reagovala podáním ze dne 17. 7. 2023, v němž uvedla, že vozidlo registrační značky X v době spáchání přestupku řídila osoba, jejíž jméno a doručovací adresu ve Spojených státech amerických (stát Mississippi) uvedla. Na to městský úřad žalobkyni vyzval, aby doplnila sdělení údajů uvedeného řidiče o jeho datum narození. Po marném uplynutí stanovené lhůty kvůli nezjištění skutečností odůvodňujících zahájení řízení proti určité osobě věc přestupkové odpovědnosti neznámého řidiče městský úřad dne 1. 8. 2023 odložil. Téhož dne vydal městský úřad příkaz č.j. MULNL-OD/52158/2023/Trh, kterým uznal žalobkyni vinnou z přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobkyně proti tomuto příkazu podala odpor a správní orgán I. stupně následně pokračoval v řízení a provedl ústní jednání, ke kterému se žalobkyně nedostavila.
4. Dne 11. 9. 2023 městský úřad uznal rozhodnutím č. j. MULNL-OD/62843/2023/Trh žalobkyni vinnou z výše uvedeného přestupku provozovatele vozidla. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala k žalovanému, který dne 11. 10. 2023 uvedené rozhodnutí svým rozhodnutím č. j. 118963/2023/KUSK/OSŽPS/RAU zrušil s odůvodněním, že městský úřad neučinil nezbytné kroky k zjištění totožnosti řidiče vozidla a nejednal v souladu s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť se vůbec nepokusil kontaktovat řidiče na základě údajů obdržených od žalobkyně.
5. Městský úřad následně nadvakrát pokusil žalobkyní označeného řidiče kontaktovat poštovní zásilkou: k prvnímu pokusu ze dne 25. 10. 2023 bylo orgánu doručovacím orgánem sděleno,

že zásilka je považována za ztracenou a nelze prokázat její doručení, po druhém pokusu ze dne 28. 3. 2024 se zásilka orgánu vrátila zpět dne 3. 6. 2024 s poznámkou „Deceased“. Na to oznámil městský úřad žalobkyni, že bude pokračováno v řízení o jejím přestupku. Žalobkyně poté ještě 9. 8. 2024 dodala, že řidič má od 16. 10. 2023 novou adresu trvalého pobytu (ve státě Florida), kterou uvedla. Na tuto adresu již správní orgány nic nezasílaly.

6. Městský úřad dne 15. 8. 2024 vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobkyně se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolala.
7. V odvolacím řízení se žalovaný dotázal ohledně označené osoby řidiče cizinecké policie, která sdělila, že o uvedené údaje neprochází jejími evidencemi. Žalovaný dne 29. 10. 2024 vydal napadené rozhodnutí, které žalobkyně obdržela téhož dne. Žalovaný v něm uvedl, že právní úprava vychází ze zásady subsidiarity odpovědnosti provozovatele vozidla vůči odpovědnosti řidiče. Bylo by proti smyslu právní úpravy vyžadovat rozsáhlé k určení totožnosti přestupce, pokud označení řidiče provozovatelem vozidla nevede, resp. nemůže vést k usvědčení pachatele přestupku. Městský úřad se nicméně měl pokusit označeného řidiče kontaktovat i když mu žalobkyně nesdělila jeho datum narození. Nicméně z provedeného šetření a s ohledem na opakovaně neúspěšné doručování je zřejmé, že je označená osoba pro správní orgány nedostupná. Městský úřad tedy vadu řízení zhojil.

Obsah žaloby a dalších podání účastníků

8. V žalobě žalobkyně namítla, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť není jasné, jak byla vypořádána její námitka nezákonného zahájení řízení ve věci přestupku provozovatele vozidla. V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že byla vypořádána „v rámci pokračujícího správního řízení“, avšak podle názoru žalobkyně se tak stalo až v samotném rozhodnutí. Řízení je vedeno nezákonně, neboť městský úřad před zahájením řízení nepodnikl nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku – řidiče vozidla. Tato vada nelze zhojit. Po zahájení řízení s provozovatelem totiž nelze zahájit řízení s řidičem. Správní orgány navíc zcela ignorovaly údaje o nové adrese řidiče, které jim žalobkyně sdělila.
9. Žalovaný uvedl, že městský úřad považoval označeného řidiče za nekontaktní osobu, a proto pokračoval v řízení o přestupku žalobkyně. Nesprávný postup byl tímto zhojen, což v napadeném rozhodnutí (na str. 7) vysvětlil. Správní orgány již nemusely označeného řidiče nadále kontaktovat. Řetězení adres se jeví jako obstrukční chování. Uvedené námitky byly vypořádány v rozhodnutích, které tvoří jeden celek a jsou součástí řízení. Není též pravda, že by správní orgány předčasným odložením věci týkající se odpovědnosti řidiče vozidla zatížily řízení ve věci žalobkyniny přestupkové odpovědnosti nezhojitelnou vadou. Podle judikatury totiž lze řízení ve věci řidiče případně znovu otevřít. Navrhl zamítnutí žaloby.
10. Žalobkyně v replice setrvala na závěru, že zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla bez předchozího učinění dostatečných kroků ke zjištění totožnosti řidiče bylo nezákonné a nezhojitelné. Přiložila rozhodnutí jiných správních orgánů (krajských úřadů), které v tomto případě odpovědnost provozovatele vyloučily. Odmítla též zmínky o obstrukčním řetězení adres. To, že se řidič odstěhoval, neznamená, že mu nemohou správní orgány doručovat na novou adresu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána (v pondělí 30. 12. 2024) včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). S ohledem na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod posuzoval, zda aktuální znění zákona o silničním provozu není pro žalobkyni příznivější než jeho znění účinné do 31. 12. 2023, ze kterého vycházely správní orgány (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS). Dospěl při tom k závěru, že tomu tak není. Posuzované jednání řidiče by sice podle aktuální úpravy bylo posuzováno odlišně, a to jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, avšak trest hrozící za tento přestupek [dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu pokuta ve výši od 2 000 Kč do 5 000 Kč], od kterého se podle § 125f odst. 1 a 4 zákona o silničním provozu odvíjí výše pokuty za přestupek provozovatele vozidla, není mírnější než ten, který hrozil podle použité právní úpravy.
13. Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. výslovně souhlasili. Dokazování soud neprováděl.

Posouzení věci soudem

14. Podstata sporu spočívá v posouzení důsledků postupu městského úřadu, který se pokusil na žalobkyni sdělené zahraniční adrese kontaktovat údajného pachatele přestupku (řidiče) až poté, co zahájil řízení s žalobkyní jako provozovatelkou vozidla, a poté, co se ani druhou zásilku nepodařilo doručit, již nereagoval na nově sdělenou údajnou adresu.
15. Žalobkyně též uplatnila námitku nepřezkoumatelnosti, neboť nerozumí tomu, jak tento postup správní orgány „v rámci pokračujícího správního řízení“ vysvětlily.
16. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, v nichž se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, např. tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Současně je třeba zdůraznit, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba v rámci soudního přezkumu nahlížet jako na jeden celek, tedy že se rozhodnutí mohou vzájemně argumentačně doplňovat v obou směrech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně.

17. V daném případě je z napadeného rozhodnutí zcela jasné, že žalovaný považuje postup městského úřadu za zhojený tím, že označenému řidiči odeslal dvě výzvy, které se nepodařilo doručit. Současně se sám pokusil získat o označené osobě údaje od cizinecké policie, což však nepřineslo žádné ovoce.
18. Rozhodnutí nepřezkoumatelné není.
19. Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu smí řidič v obci jet rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.
20. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu platilo, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹. Za takový přestupek jí bylo možné podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložit pokutu od 1 500 Kč do 2 500 Kč.
21. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
22. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle odst. 4 věty téhož ustanovení lze za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč. Podle odst. 5 písm. a) obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a nezahájil řízení o tomto přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
23. Podle § 125g odst. 1 zákona o silničním provozu je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f odst. 1, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích; to neplatí, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6.
24. Není sporu o tom, že městský úřad zahájil řízení s žalobkyní předčasně, neboť před tím žádné korky ke zjištění totožnosti řidiče nepodnikl, ač jej žalobkyně označila. Tento postup městského úřadu byl sice nesprávný (žalovaný proto jeho první rozhodnutí zrušil), nicméně tato vada není nezhojitelná, jak se domnívá žalobkyně.
25. Jak zdejší soud vysvětlil v rozsudku ze dne 8. 12. 2021, č. j. 50 A 2/2021-25, bod 30-32, zákon o silničním provozu správnímu orgánu „*neupírá možnost, aby své procesní pochybení učiněné před zahájením řízení o přestupku provozovatele vozidla náležitým procesním postupem zhojil [srov. např. rozsudky NSS ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018 - 21, bod 26, či ze dne 26. 5. 2020, č. j. 10 As 315/2018 - 32, bod 17, v nichž NSS naznačil možný postup správních orgánů, které před zahájením řízení o přestupku provozovatele vozidla dostatečně nezjistily totožnost pachatele přestupku]. Dle soudu je nutno § 125g zákona o silničním provozu chápat v tom smyslu, že brání tomu, aby souběžně vedena řízení o přestupku provozovatele vozidla a řízení o přestupku pro porušení „stejně“ povinností řidiče vozidla, nikoliv však v tom smyslu, že by jednou zahájené řízení o přestupku provozovatele již navždy uzavíralo cestu k případnému*

zahájení řízení o přestupku řidiče (jak zjevně předpokládá žalobce). Jestliže je řízení o uložení pokuty za přestupek provozovatele ukončeno, pak tím překážka zahájení řízení ve smyslu § 125f zákona o silničním provozu odpadá, a jestliže jde zároveň o ukončení bez meritorního posouzení, pak zároveň není založena ani překážka [rei administratae] ve vztahu k samotnému přestupku, tudíž nic nebrání tomu, aby se otázka přestupku řidiče „znovuotevřela“. Proto dojde-li například k odložení věci blíže neurčeného řidiče, pak tím ve vztahu k tomuto řidiči nevzniká překážka věci rozhodnuté, a tedy není vyloučeno, aby vůči danému řidiči bylo v budoucnu zahájeno řízení o přestupku, jestliže by ve vztahu k němu vyšly později najevo nějaké relevantní informace (například údaje o jeho totožnosti). Jestliže by v mezidobí (tj. v době mezi odložením věci a získáním relevantních informací) již došlo k zahájení řízení vůči provozovateli, pak v takovém případě by se muselo nejprve rozhodnout o zastavení tohoto řízení podle § 66 odst. 2 in fine správního řádu (neboť § 86 zákona o odpovědnosti za přestupky neobsahuje zvláštní důvod pro případ odpadnutí důvodu řízení), přičemž okamžikem právní moci takového rozhodnutí (usnesení) by současně došlo k „procesnímu odklizení“ překážky podle § 125g zákona o silničním provozu, a tedy by byla otevřena cesta k zahájení řízení proti řidiči. Pokud však řízení vůči řidiči nakonec zahájeno nebude, je možno jej opět vést vůči provozovateli (pochopitelně s přihlédnutím k běhu promlčecí doby přestupku).“ (zvýrazněno v citovaném rozsudku)

26. Pokud by správní orgány dospěly k poznatkům, které by odůvodňovaly zahájení řízení proti označenému řidiči, mohly (a měly) by tak postupovat výše naznačeným způsobem a řízení proti němu zahájit. Chybný postup tedy bylo možné zhojit, neboť případná dodatečná zjištění ohledně řidiče bylo možné zohlednit. Je však nutné posoudit, zda správní orgány učinily dostatečné kroky (byť pozdě) k tomu, aby bylo možné původně předčasný závěr o absenci skutečností odůvodňujících zahájení řízení proti určité osobě považovat za potvrzený. Soud má za to, že ano.
27. Judikatura NSS považuje zaslání jediné výzvy za dostatečné tehdy, jestliže provozovatel označí za řidiče osobu žijící v zahraničí, které se nepodařilo doručit zásilku s výzvou (srov. např. rozsudky NSS ze dne 5. 6. 2020, č. j. 4 As 450/2019-36, bod 23-24, nebo ze dne 29. 6. 2021, č. j. 4 As 329/2019-32, bod 36).
28. V daném případě byly zaslány dokonce dvě zásilky – na jiný kontinent – s tím, že první se nepodařilo doručit vůbec a druhá se vrátila nedoručená s poznámkou „Decased“. Soud má v kontextu citované judikatury za to, že správní orgány správně považovaly označenou osobu za nekontaktní. V tomto závěru se žalovaný utvrdil tím, že se mu ji nepodařilo ztotožnit prostřednictvím cizinecké policie. Lze přitom očekávat, že ta mohla disponovat údaji o její případné pobytové historii na území, pokud taková historie existovala. Správní orgány tímto postupem splnily požadavky, které na prověřování v těchto – mnohdy obstrukčních – případech, kdy je jako řidič označena osoba žijící v zahraničí bez bližších osobních údajů (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2021, č. j. 5 As 141/2019-22, bod 24).
29. Žalobkyně přitom netvrdí, že v daném případě kromě dvou postupně poskytnutých adres předložila jakékoliv další podklady svědčící o tom, že označená osoba skutečně mohla daný přestupek spáchat, jako např. nájemní či jinou smlouvu, ze které by plynulo, že označený řidič měl v době spáchání přestupku vozidlo v nájmu či užívání (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 11. 2021, č. j. 8 As 222/2019-61, body 27 a 28, a ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 As 293/2018-25, bod 28). V projednávané věci tedy správní orgány nedisponovaly žádnými důkazy, že vozidlo skutečně řídil označený řidič. Měly k dispozici pouze ničím nepodložené tvrzení provozovatele.

30. Za uvedených okolností nebylo povinností správních orgánů doručovat označenému řidiči výzvu potřeby na „novou“ adresu, kterou žalovaná bez bližšího zdůvodnění oznámila. Jakkoliv skutečně nebylo její povinností uvádět, jak se o změně adresy dozvěděla, celý její postup působí přinejmenším zvláště a žalovanému se nelze divit, označil-li jej ve vyjádření k žalobě za obstrukční. Pokud by totiž bylo povinností správních orgánů neustále „zkoušet“, zda nebudou další a další poskytnuté adresy v zahraničí tentokrát správné, bylo by takto možné postupovat donekonečna a vždy dosáhnout uplynutí prekluzivní lhůty daného přestupku. V dané věci je podstatné též to, že poznámka „Deceased“, tj. anglicky „zesnulý“ [neboli „nebožtík“, jak uvádí městský úřad na str. 8 a 14 (bod 27) prvostupňového rozhodnutí], připsaná na vrácené obálce implikuje, že adresátu se již s největší pravděpodobností nepodaří doručit žádnou zásilku na žádnou adresu.
31. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí jiných krajských úřadů, které v obdobných situacích řízení s provozovatelem vozidla zastavily, nebyl jimi žalovaný při svém rozhodování nikterak vázán. Praxe jednotlivých správních orgánů může být pro jiné úřady nanejvýš inspirativní, nikdy však výkladově závazná. S žalobcem lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Soud proto těmito listinami neprováděl důkaz, neboť nejsou pro rozhodnutí ve věci relevantní.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2025

JUDr. Bc. Kryštof Horn v. r.
samosoudce